

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DRc_4587 / __22.10.__2013
privind soluționarea contestației formulate de

S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț

înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași sub nr.23.08.2013 și la
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. /30.08.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Regională Vamală Iași din cadrul aceleiași instituții, prin adresa nr.-1/28.08.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. /30.08.2013, cu privire la contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L.**, cu sediul social în Municipiul Piatra Neamț, str. nr. 31, corp clădire C1, județul Neamț, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Neamț sub nr. J27/...../2006, cod de înregistrare fiscală RO

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /23.07.2013, emisă în baza Procesului verbal de control nr. /23.07.2013 de către Serviciul Supraveghere Fiscală și Coordonare Echipe Mobile din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei și reprezintă:

- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping;

- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul M, în calitate de administrator al societății, și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost

comunicat societății contestatoare sub semnătură de primire și aplicarea ștampilei, în data de **23.07.2013**, iar contestația a fost depusă la Direcția Regională Vamală Iași în data de **23.08.2013**, unde a fost înregistrată sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat cu propuneri de soluționare nr./28.08.2013, semnat de conducătorul organului vamal, respectiv Direcția Regională Vamală Iași, prin care acesta propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț**, ca neîntemeiată.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț contestă parțial Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./23.07.2013, emisă de către Serviciul Supraveghere Fiscală și Coordonare Echipe Mobile din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, în baza Procesului verbal de control nr./23.07.2013, motivând următoarele:

La data de 03.08.2011, în baza facturii externe F nr./30.06.2011, emisă de firma E din Malaezia, petenta a derulat operațiunea vamală cu nr. MRN, în calitate de importator și declarant vamal, prin care a pus în liberă circulație cantitatea de ... mp țesătură din plasă de fibră de sticlă, în valoare de \$, provenită din Malaezia, încadrată la poziția tarifară 70.19.59.00.10. Pentru marfa importată contestațoarea a depus la autoritatea vamală certificatul de origine SGP Form A, nr./13.07.2011, astfel beneficiind de facilități vamale la introducerea acesteia pe teritoriul vamal al Comunității Europene, respectiv de o taxă vamală redusă de 3,5%.

La efectuarea controlului vamal ulterior al operațiunii menționate anterior, organele de control vamal au ținut cont de constatările și recomandările cuprinse în Raportul final al Oficiului European Antifraudă (OLAF) nr. OF/2011/0969 care se referă la operațiunile derulate în perioada 18.02.2011-10.11.2011 de către diverși exportatori de țesătură din fibră de sticlă din Malaezia, printre care și firma E, marfa fiind de fapt originară din Republica Populară Chineză.

În urma verificărilor efectuate de către autoritatea vamală română asupra operațiunilor vamale efectuate în perioada respectivă, s-a constatat că două containere cu marfă provenind din Malaezia, dar având originea în Republica Populară Chineză, au avut ca destinatar **S.C. X”**

S.R.L. Piatra Neamț, pentru marfa respectivă petenta depunând în data de 03.08.2011, la Biroul Vamal Constanța Sud Agigea, declarația vamală de punere în liberă circulație MRN nr.

Pentru operațiunea vamală derulată de contestatoare, care a făcut obiectul investigației Oficiului European Antifraudă, s-a constatat că se impune o taxă antidumping definitivă în cotă de 62,9% pentru importurile de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă având anumite caracteristici, originare din Republica Populară Chineză.

Contestatoarea precizează că nu are obiecțiuni cu privire la aplicarea retroactivă a taxei antidumping instituită prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 pentru produsele de import originare din Republica Populară Chineză, dar nu este de acord cu dobânzile și penalitățile calculate pentru taxa antidumping și pentru taxa pe valoarea adăugată stabilite suplimentar de către organele de control vamal.

Petenta menționează în acest sens că, urmare a instituirii taxei antidumping pentru mărfurile originare din Republica Populară Chineză, a constituit o garanție în sumă de lei aferentă declarației vamale nr. MRN, la solicitarea Biroului Vamal Constanța Sud Agigea, suma respectivă rămânând la dispoziția exclusivă și în circuitul financiar fiscal al Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Astfel, contestatoarea consideră că nu datorează, așa cum au calculat organele de control vamal, dobânzi și penalități de întârziere pentru neachitarea la termenul de scadență a datoriei vamale reprezentând taxe antidumping și TVA.

De asemenea, **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț** consideră că dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxelor antidumping și taxei pe valoarea adăugată sunt exigibile conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, care modifică începând cu 01.07.2013 prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, respectiv art. 120 și art. 120¹ care se referă la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere.

Petenta citează în acest sens textul de lege care precizează că dobânzile *„reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”*. Contestatoarea menționează că la data scadenței, respectiv a nașterii datoriei vamale, în contul de trezorerie indicat de organul vamal se afla suma constituită ca garanție, deci nu se poate vorbi în această situație de un prejudiciu, suma respectivă aflându-se la dispoziția titularului creanței fiscale încă din data de 05.08.2011.

De asemenea, referitor la penalitățile de întârziere calculate, contestatoarea precizează că, în conformitate cu prevederile legale, acestea reprezintă „*sanctiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență*”, ori în speță nu se poate vorbi de o culpă a petentei pentru neîndeplinirea obligațiilor fiscale la scadență, cu atât mai mult cu cât aceasta nu are nici o culpă privind operațiunea vamală în totalitate.

Concluzionând, petenta solicită anularea parțială a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./23.07.2013 prin care au fost stabilite în sarcina ei dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei.

II. Organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Supraveghere Fiscală și Coordonare Echipe Mobile au efectuat la **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț** controlul vamal ulterior încheind Procesul verbal de control nr./23.07.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./23.07.2013, prin care au consemnat următoarele:

- Urmare aspectelor sesizate prin adresa nr. SAV/06.06.2013 a Autorității Naționale a Vămilelor cu privire la recuperarea drepturilor vamale constând în taxe vamale și taxe antidumping datorate prin punerea în aplicare a măsurilor dispuse în Raportul final nr. OF/2011/0969 al Oficiului European Antifraudă (OLAF), organele de control vamal au procedat la verificarea operațiunii vamale MRN nr./03.08.2011 efectuată de petentă în calitate de declarant vamal, reprezentând importul de țesături de tip plasă din fibră de sticlă de la firma E din Malaezia.

- În acest sens, organele de control vamal precizează că Autoritatea Națională a Vămilelor a transmis direcțiilor vamale din teritoriu adresa Oficiului European Antifraudă nr. THOR (2013)12.04.2013 prin care autoritatea vamală română a fost informată asupra rezultatelor obținute de echipa de investigatori în urma unei misiuni de verificare desfășurată în Malaezia. Din analiza documentelor transmise rezultă că, existând suspiciunea că importurile de țesătură de tip plasă din fibră de sticlă, încadrate la poziția tarifară 70.19.59.00.10 provenite din Malaezia și însoțite de certificate de origine FORM A, ar putea proveni din China (pentru care există taxe antidumping la introducerea pe teritoriul Comunității Europene), Oficiul European Antifraudă a demarat investigația privind evaziunea de la plata taxelor antidumping impuse pentru acest tip de mărfuri.

Urmare desfășurării acestei anchete a rezultat că, prin declararea incorectă a originii mărfurilor (respectiv prin prezentarea la

autoritatea vamală din Comunitatea Europeană a certificatelor SGP de origine preferențială malaeziană, emise în baza unor informații false), taxele vamale ERGA OMNES și taxele antidumping datorate la importul de țesături din fibră de sticlă originare din China în Comunitatea Europeană nu au fost plătite, așa cum prevăd dispozițiile Codului Vamal Comunitar, a Regulamentului (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, a Regulamentului (CEE) nr. 2454/1993 al Comisiei de aplicare a Codului Vamal Comunitar și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 03 august 2011, astfel impunându-se recuperarea acestora.

• În urma verificărilor efectuate de către autoritatea vamală română asupra operațiunii vamale derulată de petentă, în corelație cu aspectele sesizate de Oficiul European Antifraudă, s-au constatat următoarele:

- exportatorul declarat de contestatoare la autoritatea vamală română a fost firma E din Malaezia;

- marfa declarată este „țesătură-plasă din fibră de sticlă”, încadrată la poziția tarifară 70.19.59.00.10;

- marfa importată a beneficiat de preferințe tarifare, în baza certificatului de origine preferențială SGP emis de autoritățile din Malaezia;

- valoarea în vamă a mărfii importate a fost în valoare de lei și taxa vamală aplicată în baza certificatelor de origine SGP a fost în procent de 3,5%;

- identitatea containerelor declarate la autoritatea vamală română este în corespondență cu cea a containerelor intrate în Zona Comercială Liberă din Portul Klang (Malaezia), expediate din China, și care au făcut obiectul investigațiilor OLAF.

• Conform reglementărilor vamale comunitare, pentru pozițiile tarifare și, pentru mărfurile provenite din țări terțe (inclusiv China) taxa vamală de bază este în procent de 7%. În consecință, Biroul vamal Constanța Sud Agigea a întocmit pe numele petentei Decizia pentru regularizarea situației nr.16.05.2012, prin care s-au recalculat taxele vamale de la nivelul de 3,5% la nivelul ERGA OMNES de 7%.

De asemenea, rezultă că pentru operațiunea vamală derulată de **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț** se impune o taxă antidumping definitivă în procent de 62,9%, care trebuie recuperată conform prevederilor vamale comunitare și naționale.

• Serviciul Supraveghere Fiscală și Coordonare Echipe Mobile din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, în baza prevederilor art. 78 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar și ale art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, a

procedat la recalcularea taxei antidumping și a diferențelor de TVA, stabilind în sarcina contestatoarei următoarele sume:

- taxe antidumping – lei;
- taxa pe valoarea adăugată – lei.

De asemenea, pentru neachitarea la termenul de scadență (respectiv data nașterii datoriei vamale) a sumelor stabilite suplimentar, organele de control vamal au instituit în sarcina petentei și obligații fiscale accesorii, calculate pentru perioada 04.08.2011-23.07.2013, astfel:

- dobânzi taxe antidumping – lei;
- penalități taxe antidumping – lei;
- dobânzi taxa pe valoarea adăugată – lei;
- penalități taxa pe valoarea adăugată – lei.

• Având în vedere reglementările legale aplicabile la nivel național și comunitar, menționate în actul contestat, prin Referatul motivat cu propuneri de soluționare nr./28.08.2013, organele de control vamal propun respingerea contestației și menținerea în totalitate a sumelor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./23.07.2013.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, constatările organelor vamale și reglementările legale în vigoare pe perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă contestatoarea datorează obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei antidumping și taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care acestea sunt aferente unor debite stabilite în conformitate cu prevederile legale naționale și comunitare, neachitate la scadență.

În fapt, organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni vamale Iași au efectuat controlul vamal ulterior al operațiunilor vamale derulate de petentă, ca urmare a primirii adresei nr./06.06.2013, de la Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția de Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, prin care acestea au fost sesizate că Oficiul European Antifraudă, prin adresa nr. THOR (2013) 9294 din 12.04.2013, a transmis țărilor membre UE concluziile formulate în Raportul final nr. OF/2011/0969, ca urmare a investigațiilor efectuate în Malaezia.

Investigațiile Oficiului European Antifraudă și concluziile Raportului de Misiune nr. OF/2011/0969 au avut în vedere operațiunile derulate în perioada 18.02.2011-10.11.2011 de către diverși exportatori

de țesătură din fibră de sticlă din Malaezia, printre care figurează și firma E.

Urmare verificărilor efectuate de către autoritatea vamală română asupra operațiunilor de punere în liberă circulație a țesăturilor din fibră de sticlă încadrate la pozițiile tarifare și, s-a constatat faptul că, din totalul de 157 de containere livrate către România, încărcate cu mărfuri de origine China, un număr de 2 containere au avut ca destinatar **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț**.

Astfel s-a constatat că petenta a derulat în anul 2011 o operațiune vamală, prin care a pus în liberă circulație țesături din plasă de fibră de sticlă provenite din Malaezia, de la firma E, încadrate la pozițiile tarifare Pentru aceste mărfuri, petenta a depus la Biroul vamal Constanța Sud Agigea declarația vamală nr. MRN/03.08.2011, în baza facturii emise de furnizorul extern nr.30.06.2011 și a certificatului de origine SGP tip A nr./13.07.2011.

Controlul vamal ulterior al acestei declarații efectuat de autoritatea vamală a vizat modul de determinare și declarare a valorii în vamă a bunurilor importate, stabilirea corectă a încadrării tarifare a bunurilor, modul de determinare și declarare a originii bunurilor importate precum și modul de stabilire și achitare a drepturilor vamale de import. De asemenea, organele de control vamal au avut în vedere și verificarea documentelor comerciale, vamale și financiar contabile puse la dispoziția lor de petentă, în raport cu datele și informațiile care au fost furnizate autorităților vamale din Uniunea Europeană, urmare investigațiilor desfășurate de Oficiul European Antifraudă în Malaezia.

Din informațiile transmise autorităților vamale române a rezultat faptul că taxele antidumping impuse la importurile de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă având originea în Republica Populară Chineză au fost eludate prin declararea acestor mărfuri ca fiind originare din Malaezia, când de fapt în această țară nu există propriu-zis producție de țesături din fibră de sticlă, producătorii chinezi înființând societăți comerciale intermediare în Malaezia pentru a reambala țesăturile din fibră de sticlă sau doar pentru a schimba containerul și a expedia produsele în Uniunea Europeană.

Din raportul încheiat de Oficiul European Antifraudă rezultă în final că, prin declararea incorectă a originii mărfurilor, respectiv prin prezentarea la autoritatea vamală din Comunitatea Europeană a certificatelor SGP de origine preferențială malaeziană, emise în baza unor informații false, taxele vamale Erga Omnes și taxele antidumping datorate la importul în Comunitatea Europeană de țesături din fibră de sticlă originare din China nu au fost plătite.

Organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni vamale Iași, luând în considerare toate

informațiile și documentele care le-au fost puse la dispoziție, precum și sumele achitate de petentă anterior, au stabilit că aceasta mai datorează pentru mărfurile importate în luna august 2011 din Malaezia, dar care erau de fapt originare din China, taxe antidumping în sumă de lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, precum și dobânzi și penalități de întârziere aferente acestor debite în sumă de lei, calculate de la data nașterii datoriei vamale, respectiv 03.08.2011, până la data finalizării controlului, respectiv 23.07.2013.

Petenta recunoaște sumele stabilite suplimentar de organele de control vamal reprezentând taxe antidumping și diferența de TVA, dar contestă dobânzile și penalitățile de întârziere calculate pentru neplata la scadență a acestor debite.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 4, art. 100 și art. 223 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, care menționează:

„ART. 4

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

14. drepturi de import:

a) *taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la importul de mărfuri; [...]*

21. declarație vamală - *actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal;*

ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) *În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.*

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.”

ART. 223

(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

coroborate cu prevederile art. 78, alin. 3 și ale art. 201, alin. 1 și 3 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care menționează:

„ART. 78

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Art. 201

1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.”,

și cu prevederile art. 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză, care stipulează:

„(1) Se instituie prin prezentul regulament o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile de mai jos, este: ... 62,9%, codul adițional TARIC B999.”

Din textele de lege menționate rezultă că autoritatea vamală poate să efectueze în decurs de 5 ani de la acordarea liberului de vamă controlul ulterior al declarațiilor vamale iar petenta, în calitate de importator al mărfurilor respective și declarant vamal, este răspunzătoare

pentru plata datoriei vamale care s-a născut la momentul depunerii declarațiilor vamale la organul vamal competent și a punerii în liberă circulație a mărfurilor importate din Malaezia.

Mai reținem, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, că la momentul efectuării operațiunii vamale contestatoarea a beneficiat de unele facilități vamale iar ulterior, ca urmare a primirii de către autoritățile vamale a unor informații noi, concludente și relevante pentru situația în cauză, în mod corect și legal operațiunea vamală respectivă a fost reîncadrată și, ca urmare, s-au stabilit în sarcina petentei obligații vamale suplimentare.

Totodată, din reglementările legale menționate anterior rezultă în mod clar că datoria vamală a contestatoarei (taxa antidumping și TVA) a luat naștere la momentul depunerii declarației vamale MRN nr., respectiv la data de 03.08.2011, când au fost puse în liberă circulație mărfurile supuse drepturilor vamale de import.

Totodată, având în vedere că petenta nu a depus la dosarul contestației probe și documente noi din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea constatată și prezentată de organele de control vamal în actul administrativ fiscal contestat, concluzionăm că marfa care a fost importată de contestatoare este originară din China și deci pentru operațiunea vamală respectivă se datorează taxe antidumping și diferențe de taxă pe valoarea adăugată, de la data depunerii declarației vamale.

Reținem astfel că în mod corect și legal autoritatea vamală, efectuând controlul vamal ulterior al operațiunilor vamale derulate de contestatoare, a calculat și stabilit în sarcina petentei diferențe de datorii vamale, stabilite pe baza valorii drepturilor de import, în conformitate cu dispozițiile din legislația vamală comunitară și națională.

Referitor la motivația **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț** precum că nu datorează obligațiile fiscale accesorii stabilite suplimentar în urma controlului, deoarece în luna august 2011 a constituit un depozit în valoare de lei având rol de garanție asiguratorie, organul de soluționare reține că deși această sumă a fost deținută de autoritatea vamală într-un cont de garanții vamale, ea nu a fost făcută venit la bugetul de stat decât după emiterea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./23.07.2013 și înregistrarea creanțelor stabilite prin acest act în evidența contabilă a organului vamal. Astfel, rezultă că organele de control vamal au stabilit în sarcina petentei diferențe de taxe vamale și TVA abia în anul 2013, când a fost transmis Autorității Naționale a Vămirilor Raportul final nr. OF/2011/0969 întocmit de Oficiul European Antifraudă, care conținea informații privind evaziunea de la plata taxei antidumping pentru țesăturile din fibră de sticlă fabricate în China, dar exportate din Malaezia, precum și recomandările acestei instituții privind măsurile care trebuie luate în

urma efectuării investigației respective pentru recuperarea prejudiciilor create.

De asemenea, reținem că operațiunea derulată de petentă a fost încadrată în categoria operațiunilor cu risc, astfel încât a fost necesară instituirea unei garanții asiguratorii pentru acoperirea valorii taxelor antidumping în caz că ulterior se constată că originea declarată a mărfurilor importate este eronată.

Totodată, prevederile legale în materie vamală menționează că dovezile adunate de Oficiul European Antifraudă pot fi utilizate de autoritățile naționale în acțiunile administrative și/sau penale inițiate în statele membre ale Uniunii Europene vizate.

Concluzionând, organul de soluționare nu poate reține favorabil motivația contestatoarei întrucât la momentul când petenta a inițiat importul și a constituit depozitul în sumă de lei, organul vamal nu dispunea de toate informațiile care i-au fost comunicate în cursul anului 2013, ca urmare a finalizării investigațiilor desfășurate în Malaezia de către Oficiul European Antifraudă, și mai ales nu putea să anticipeze primirea informațiilor respective.

Referitor la motivația petentei precum că dobânzile și penalitățile de întârziere calculate pentru taxa antidumping și TVA se află sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50 din 29 mai 2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, se fac aplicabile prevederile art. I și II din acest act normativ:

„ART. I

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 120, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

2. Articolul 120¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

"ARTICOLUL 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

ART. II

(1) Prevederile art. I intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția pct. 2 care intră în vigoare la data de 1 iulie 2013 și se aplică obligațiilor de plată scadente după data de 1 iulie 2013.

(2) Pentru obligațiile de plată cu scadența până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată, se aplică nivelul de penalitate de întârziere potrivit legislației în vigoare până la data de 1 iulie 2013."

Așa cum rezultă din dispozițiile legale menționate, sub incidența prevederilor acestui act normativ nu intră calculul penalităților de întârziere aferente obligațiilor de plată care au scadența până la data de 1 iulie 2013, așa cum este cazul în speță, iar dispozițiile privind calculul dobânzilor se aplică de la data publicării actului în Monitorul Oficial al României, respectiv 03.06.2013, și nu retroactiv.

Pentru datoria vamală care a luat naștere la data de 03.08.2011, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de lei și cele aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data emiterii actului contestat, care precizează:

"Art. 119 - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 120 - Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Astfel, din textele de lege menționate rezultă că în mod corect și legal organele de control vamal au calculat dobânzi și penalități de întârziere de la data nașterii datoriilor vamale, respectiv de la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor importate din Malaezia prin depunerea declarațiilor vamale la organul vamal competent (3 august 2011), și până la data încheierii controlului vamal ulterior (23.07.2013).

Concluzionând, reținem că organul vamal a stabilit corect și legal obligațiile fiscale suplimentare ce fac obiectul prezentei contestații și prin urmare, organul de soluționare competent va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț** pentru obligațiile fiscale accesorii aferente taxelor antidumping și taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei.

Pentru considerentele prezentate mai sus și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art.1. Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L. Piatra Neamț** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./23.07.2013, pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping;

- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Direcției Regionale Vamale Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Piatra Neamț.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

4ex./11.10.2013

Întocmit, consilier superior